

Ο μύθος του Αχελώου

Ο Αχελώος, το δεύτερο μεγαλύτερο ποτάμι της Ελλάδας με συνολικό μήκος 220 χιλιόμετρα, πηγάζει από τα βουνά της νότιας Πίνδου και αποτελεί το φυσικό σύνορο ανάμεσα στην Ήπειρο και Θεσσαλία.

Στα αρχαία χρόνια, η ροή του ποταμού δεν ήταν πάντοτε ομαλή και η κοίτη του δεν ήταν σταθερή. Συχνά οι παραπόταμοί του τον έκαναν να πλημμυρίζει, δημιουργώντας μεγάλα και σοβαρά προβλήματα στις γύρω περιοχές, μεταβάλλοντας την κοίτη του και προκαλώντας σύγχυση των συνόρων ανάμεσα στους Ακαρνάνες και τους Αιτωλούς, με αποτέλεσμα να ξεσπούν ένοπλες συγκρούσεις ανάμεσά τους.

Σύμφωνα με τη μυθολογία, ο Αχελώος ήταν γιος του Ωκεανού και της Τηθύος, πατέρας των Νυμφών και των Σειρήνων. Οι πηγές και τα νερά που πηγάζουν από τη γη προέρχονται από αυτόν. Στο όνομά του, η ρίζα αχ- δηλώνει το νερό, ενώ το δεύτερο συνθετικό λώνων δηλώνει τον καλύτερο. Στην αρχαία εικονογραφία, παριστάνεται άλλοτε σαν ανθρωπόμορφος ταύρος και άλλοτε σαν ανθρωπόμορφος δράκοντας.

Αχελώος, Ρωμαϊκό μωσαϊκό

Ο Ηρακλής αναμετρήθηκε με τον Αχελώο, διεκδικώντας και οι δύο την Δηϊάνειρα. Ο Ηρακλής έσπασε το ένα κέρατο του Αχελώου αλλά δεν το κράτησε. Ο Αχελώος σε αντάλλαγμα του έδωσε το κέρασ της Αμάλθειας. Σε αυτό το μύθο διαφαίνεται η πάλη των ανθρώπων να δαμάσουν το ποτάμι μετατρέποντας την καταστροφική του δύναμη σε δημιουργική. Ο ποταμός έγινε συνεργάτης των ανθρώπων, κάνοντας γόνιμη και εύφορη την περιοχή.

Ο Ηρακλής παλεύει με τον Αχελώο